

آموزش هوسیقی در مدارس آلمان

از دکتر سعید خدیری

-۳-

بعد از جنگ جهانی دوم جوانان آلمان با وجود از هم کسیختگی اوضاع و لزوم کوشش برای جبران خرابیها از فعالیت در زمینه هنر موسیقی غافل نماندند، بلکه در موقعیت یکاری بانت و سرودهای موجود به خواندن و نواختن برداختند. وضع موسیقی مدارس در آین زمان بسیار آشفته بود و فقط بعلت آنکه میباشد تی در کارنامه دانش آموزان تیجه امتحان و درس موسیقی منظور شود، کاهگاهی به شاگردان مختصر تعلیمی در زمینه این هنر می دادند.

با گذشت زمان و بسط هنر موسیقی جاز و رقصهای سبک آمریکائی، دانش آموزان آلمان نیز تحت تأثیر تحولات جدید هنری قرار گرفتند و مخصوصاً بیشتر اوقات یکاری را صرف استماع و فراگرفتن چنین موسیقی هایی کردند. مریان موسیقی رفتہ رفتہ متوجه شدند که دوری مدرسه از موسیقی جاز و موسیقی رقص جدید و همچنین خود داری از بحث درباره آن، جوانان را نسبت به درک موسیقی مدرسه که به سبک قدیم و فقط درباره مواد معینی تدریس میشد دلسرد میکنند و مانع از آن می گردد که درس موسیقی

چنانکه باید مفید و مؤثر باشد از همین رو پس از مشورت با یکدیگر تصمیم گرفتند که حداقل به وسیله گفتگو درباره موسیقی جاز و موسیقی رقص توجه شاگران را به درس موسیقی جلب کنند تا در پرتو روی کار آمدن و شیوع موسیقی جاز که با روحیه جوانان سازگار می‌نمود، پتوانند جوانان را به سبک‌های دیگر موسیقی نیز راغب سازند.

این تصمیم بسرعت و سهولت جامه عمل پوشید. موسیقی جاز چنان بسرعت جای خود را در دل جوانان باز کرد که حتی در مدارس شهرهای کوچک نیز توجه شاگردان به آن معطوف گردید و دیگر میسر نبود که آنرا جدا و خارج از مواد درس موسیقی بشمار آورند. اما متاسفانه جذبه خاص موسیقی جاز و رقص‌های سبک و همچنین «آمریکایی برستی» که پس از جنگ درین آلمانی‌ها و برخی دیگر از ملت‌های اروپای غربی پدید آمد، سبب شد که برخی از هواخواهان موسیقی و رقص‌سبک در این راه به افراد گرایند و حتی با پاسداران موسیقی و رقص کلاسیک به مخالفت برخیزند. این گونه مخالفت‌ها در مدارس نیز تجلی کرد، چنانکه «برنهارد بینکوفسکی^۳» محقق موسیقی و مؤلف کتاب «موسیقی و مدرسه» راجع به موسیقی رقص سبک ارزشان داشت. آموزی چنین نوشت: «موسیقی رقص موسیقی جوانان است و بهمین دلیل درک و فهم آن فقط توسط این طبقه از افراد امکان دارد. معلم فردی است از نسل گذشته و متخصص و بی اطلاع از مشکلات و خواست‌های ما. چگونه یک چنین فردی می‌تواند درباره موسیقی رقص نظر خوب و موافقی داشته باشد؟».

با وجود اینکه مریان فن آنطوریکه باید به موسیقی جاز و رقص‌های سبک راغب نبودند و بحث و پرداختن با آنها برای ایشان کاری بس دشوار و اغلب اجباری بود، موسیقی جدید تو انشت توجه ایشان را بخود معطوف دارد و برای خود مقامی درین سبک‌های دیگر موسیقی احرار از کند.

رفته رفته با استفاده از صفحه و تشکیل مجالس کنسر، گوش و دست دانش آموزان به این گونه هنر خوکرفت و مریان باین نتیجه رسیدند که آموزش و پرورش موسیقی جدید که مر بوط به نسل و زمان حاضر است، یکی

از وظایف مهم آموزش موسیقی است .

«ابرهارد پروسنر» مردمی موسیقی ، درباره تدریس «موسیقی جدید در مدرسه» چنین گفت : «باوجودی که ما از لحاظ سیاسی و اقتصادی و صنعتی در عصر حاضر به سرمی بریم ، معدالت از شنیدن موسیقی جدید احساس غرابت می کنیم و با آن مخالفت میورزیم . از این رو برهمنی موسیقی مدرسه که با نسل جوان کشور سروکار دارد ، واجب است که دانش آموزان را از مفهوم «موسیقی جدید» نترساند و آنرا ناماؤس و ملال آور جلوه ندهد . وظیفه مردمی است که از دوره دبستان به بعد شاگردان را فقط به گوش دادن موسیقی جدید تشویق و داهنماهی کند ، بلکه عملا نیز ایشان را بتمرین و فراگرفتن آن بگمارد . برای رسیدن به این مقصود مریسان باید صبر و تحمل فراوانی داشته باشد . »

تحول موسیقی آلمان مخصوصاً در عرصه زندگی جوانان بسیاری از محققان هنر و آموزش و پرورش را ساخت بخود جلب کرد و به بررسی های دامنه داری کشانید ، چنان که این نگارنده نیز در دانشگاه هایدلبرگ ، به تحقیق در این باره انجیخته شد و رساله تحقیقی مبوسطی تألیف کرد . مصالح این کار تحقیقی بوسیله پرسنل و مصاحبه فراهم آمد ، و چون بیان میرفت که دانش آموزان دبستانی بعلت کمی سن و نداشتن تماس کافی با محیط هنری خارج از خانه و مدرسه از قبیل اپرا و کنسر و مجالس رقص توانند بتمام پرسش های مورد نظر پاسخ گویند ، تضمیم گرفته شد که این تحقیق فقط شامل دانش آموزان دبستانی باشد . از همین و موافق موازین نمونه گیری ، شاگردان پنج مدرسه دخترانه و پسرانه مورد بررسی قرار گرفتند .

معطالعه برنامه درسی این دبستانها نشان داد که در هر کلاس برای دروس موسیقی و کاردستی در مدارس متوسطه آلمان هفته ای دو ساعت در نظر گرفته شده است و معمولاً در نیمة اول سال تحصیلی درس موسیقی و در نیمة دوم سال کاردستی تدریس میشود . موادی که در ساعات درس موسیقی تدریس می شد عبارت بود از :

۱- سرود و آوازهای محلی قدیم و جدید به صورت یک صدایی و چند

صدایی (دانش آموزان موظف بودند که در هر سال پنج سرود و ترانه بیاموزند).

۲- آموزش و پرورش صدا.

۳- تدریس قواعد موسیقی و تفسیر آثار هنرمندان (داهنماهی درمورد آثار آهنگسازان قدیم و جدید).

۴- آشنایی با قالب‌های قدیم و جدید چند صدایی مانند موت و کر و فوگ و شناختن انواع موسیقی مانند کنسرت، سنت و سنتفونی و اوواتوردو و اپرا.

باتوجه باینکه دو ساعت درس موسیقی در هفته برای برنامه سنگین و مفصلی که ذکر شد، کافی به نظر نمی‌رسید، مسلم بود که تعلیم موسیقی سبک نمی‌توانست جایی در برنامه آموزشگاهی داشته باشد. بنابراین نگارنده در صدد برآمد که چگونگی آشنایی نسل جدید را با این نوع و سبک‌های دیگر موسیقی دریابد.

برای این منظور سوالاتی از این قبیل در پرستنامه سابق الذکر گنجانید:

آیا با این وضع دانش آموزان می‌توانند آنطوریکه باید در درس موسیقی با سبک‌های نو آشناشوند؟ آیا هفته‌ای دو ساعت درس موسیقی باعث رضایت خاطر دانش آموزان می‌شود یا باینکه رضایت ایشان از این بابت در محیط خارج از مدرسه فراهم می‌گردد؟ آیا دانش آموزان برای استماع موسیقی بکدام وسیله بیشتر متول می‌شوند: وادیبو، صفحه یارفتن به کنسرت و اپرا؟ علاقه‌ایشان بکدام سبک موسیقی بیشتر است: موسیقی قدیم، کلاسیک، جدید، جاز...؟ بچه‌دلیل ایشان نوعی مخصوص از موسیقی را ترجیح میدهند؟ کدام آهنگساز و رهبر از کستر و خواننده و نوازنده بیشتر مورد علاقه آنان است؟ آیا دانش آموزان برای خواندن اخبار و مقالات موسیقی به روزنامه‌ها و مجلات اختصاصی رجوع می‌کنند و شرح زندگی موسیقیدانان را موردمطالعه قرار میدهند؟ شاگردان مدرسه کدام نوع از صفحات موسیقی را جمع آوری می‌کنند؟ آیا ایشان به محافای رقص و مخصوصاً به مجالس موسیقی جاز می‌روند؟ آیا دانش آموزان در موقع بیکاری نواختن‌سازی را فرامیگیرند؟ آیا چند

ساعت در روز یاهفت‌های برای نمرین‌ساز دلغواه خود صرف می‌کنند؟ آیا در دسته‌های آوازگر و هی مدرسه یا کلیسا یا «خانه‌جوانان» وغیره شرکت می‌جویند؟ آیا داش آموزان قادر به شرکت در دسته کنسر مدرسه یا دسته‌های خارج از مدرسه هستند؟ آیا ایشان تابحال بفکر آفرینش قطعه‌های افتداده و آهنگی ساخته‌اند؟ علاقه داش آموزان به هنر موسیقی باوضع طبقاتی و خانوادگی ایشان چه نسبتی دارد؟ عقیده داش آموزان نسبت به درس موسیقی مدرسه و معلم آن چیست و چه پیشنهادی برای بهبود موسیقی مدرسه می‌کنند؟ برای کسب اطلاع از پاسخ این سوالات و پرسش‌های دیگر، از ۷۰ تن دختر و پسر دیروزستانی بوسیله پرسشنامه و مصاحبه پرسش‌هایی بعمل آمد. تنبیه‌ی که از این بررسی به دست آمد و احتمالاً اندک تأثیری در راهنمائی اولیای مدارس و بهبود درس موسیقی کشود آلمان کرد، در شماره آینده از نظر خواتندگان ارجمند خواهد گذاشت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی